ZAMAN 19 KASIM 2005 CUMARTESİ SAYI: 154 ZAMAN'LA BİRLİKTE SATILIR www.zaman.com.tr/ailem

ailem

EŞLER ARASINDAKİ HUZUR İÇİN 6S KURALI

İÇİNDEKİLER

ZAMAN ailem

19 KASIM 2005 CUMARTESİ SAYI: 154

Feza Gazetecilik A.Ş. Adına İmtiyaz Sahibi	Ali Akbulut
Genel Yayın Müdürü	Ekrem Dumanlı
Yayın Danışmanı	Hamdullah Öztürk
Yayın Editörleri	Serhat Şeftali Mustafa Aydın Şemsinur B. Özdemir
Katkıda Bulunanlar	Ali Demirel Ali Budak
Tasarım	Mehmet Şimşek
Kapak	Zaman Grafik
Sorumlu Müdür ve Yayın Sahibi Temsilcisi	Yakup Akalın
Reklam Koordinatörü	Yakup Şimşek
Yayın Türü	Yaygın Süreli

Zaman Gazetesi 34194 Yenibosna/İstanbul
Tel: 0212 454 1 454 (pbx) www.zaman.com.tr
Baskı: Feza Gazetecilik AŞ Tesisleri

http://www.zaman.com.tr/ailem
Öneri ve teklifleriniz için: ailem@zaman.com.tr

En iyi hakem kim?

- Gönlün rahat mı? diye sordu elini omuzuna atarak.
- Bilmem ki!
- Ne evet, ne de hayır diyebiliyorum. İçim de bir sıkıntı var. Ve bu sıkıntıyı ben gideremiyorum. İyi mi yapıyorum, kötü mü bir karar verebilsem! Bir Ahmed hocama sorsam mı ki? O ne derse onu yapalım.

Biraz rahatlamıştı. Öyle ya sorununu çözmek için bir yol bulmuştu. Ahmed Şahin hocayı bulacak ve ondan sorusuna cevap isteyecekti. Yazılacak manevi bir reçeteyle ferahlayacaktı. Ama hayat insana hiçbir zaman somut bir reçete yazdırtmıyordu. Birçok insan manevi anlamda aradığı reçeteyi de bulamıyordu. En güzel ve en iyi reçete insanın gönlüdür. Vicdanınız rahatsa, bir sızı hissetmiyorsa, "Bu iş doğru yolda" kararı verebilirsiniz. Peki her vicdan doğru karar verebilir mi? Aslında evet. Kirlenmemiş, kötülüklere boğulmamış, yanıltılmamış her vicdan doğrudan şaşmaz.

Ahmed Şahin hocaya ulaşmak epey zor oldu. Çok çetrefilliydi sorusu... Ama 3-4 dakikada anlatabildiğini anlattı. Şahin hoca;

- Bu mesele birkaç soru içeriyor. Her birisi için ayrı makale yazmak lazım, demişti.

Doğrusu da buydu gerçekten. Bir şeyi üstüne almak, hüküm vermek, sorumluluk almak ne kadar zor bir iştir. Hocamız ona konunun detaylarını anlattı. Sonunda sadede geldi ve

- Bu konuda Hayrettin Karaman hoca şöyle söylüyor. Ben de buna katılıyorum. Ama neticede karar senindir. Bu konuyu sen, bir de vicdanına sor ve öyle karar ver.

Cevap çoğu zaman karşı tarafta tam bir memnuniyete yol açmaz. Çünkü cevap paketlenmiş halde kendi eline teslim edilmemiştir. Bu cevaba kendisinin de katkı koyması gerekmektedir. İnsanın kendi vicdanına sorması, taşın altına elini koymak gibiydi. Neticede kötü bir sonuç çıkarsa," Ben karar verdim. Sorumluluk da benim." demek zorundaydı.

Bir konuyu vicdana danışmak, onu ikna etmek kolay değildir. Eğer en ufak bir şüphe varsa, o küçük delik sizi rahatsız edecek, bunaltacaktır. O halde vicdanımı rahatlatma adımları atmalıyım... Vicdan doğrularla rahatlar, iyiliklerle nefes alır, güzelliklerle can bulur. Herkesin sorumluluğu kendisinedir. Kimse kimsenin sorumluluğunu üstlenemez. Çatlaklardan sızanlar bizi yanıltmasın. Hepimizin bir "birey" olduğunu unutmayalım.

Verimli bir toplantı yaptık

Ailem ekibi olarak Ramazan ayının sonlarında verimli bir toplantı yaptık. Ahmed Şahin hocamız, Dr. Jale Şimşek, Farika Teymur Artır, Dr. Can Öner, yayın danışmanımız Hamdullah Öztürk, yeni projeler üzerinde çalıştığımız Hakan Metan, Mahmut Sarıgül ile Ailem'in emektar çalışanları fikir alış-verişinde bulundu. Bu tür toplantılarla amacımız, Ailem okurlarına daha iyi bir dergi hazırlayabilmek. Yeni isimlerle Ailem ekibini genişletmeye devam edeceğiz. Hayırlı haftalar...

Serhat Şeftali | s.seftali@zaman.com.tr

Müminin niyeti geniş kapsamlıdır. Ameli küçük kalsa da "keşke daha çok yapabilsem" niyeti onu kazananlar safına dahil eder. Mümin, bu niyetinden dolayı Cennet'le şereflendirecektir.

ALİ BUDAK

Mü'minin niyeti amelinden hayırlıdır

Kâdı İyâz'ın Şifâ-i Şerîf'inde, şöyle bir kıssa anlatılır: Horasan emirlerinden bir zât, vefatından sonra rüyâda görülür. Kendisine, "Allah sana nasıl muâmelede bulundu?" diye sorulur. O da, 'Allah beni bağışladı. Bana bağışlama muamelesinde bulundu.' diye cevap verir. Bunun üzerine, 'Allah hangi amelinden ötürü seni bağışladı?' diye sorulur. O da, 'Amelimden ötürü değil; niyetimden ötürü Allah beni bağışladı.' der ve bunun mânâsını şöyle anlatır: Bir gün başlarında bulunduğum ordumu teftiş etmek üzere bir tepenin üstüne çıkmıştım. Ordumun çokluğunu ve ne dersem yapacakları bir durumda olduklarını görünce kibirlenmek ve gururlanmak yerine içimden şunu geçirdim: 'Keşke, bu ordumla birlikte Rasûlüllah sallallahü aleyhi ve sellem zamanında yaşasaydım da, Uhud gibi savaşlarda bu ordumla O'nu korusaydım ve O'na yardımcı olsaydım.' İşte Allah, beni bu niyetimden ötürü bağışladı." Bundan anlaşılıyor ki, hadîs-i şerîfin ifade ettiği "Mü'minin niyeti amelinden hayırlıdır." (Tirmizî, zühd, 17) hükmü, gerçekten çok parlak bir hakikattir. Bu hakikat elbetteki günümüzde de geçerliliğini devam ettirmektedir. Yeter ki, tevhid hakikatinin bütün gönülleri fethetmesi adına yüce bir himmete ve geniş bir niyete sahip olalım.

FOTOĞRAF: KÜRŞAT BAYHAN

Mutlu olmak için

Mutlu olmak için ev, araba vb. şeylere gerek yok. Mutluluk yanı başımızda. Bir düşünün çocukluğumuzu. Babamız 1 kilo portakal getirdiğinde nasıl mutlu oluyorduk. Birkaçının kabuğunu da büyük bir keyifle sobanın üstüne koyardı. Mutlu olmak için bahaneler üretmezdik. Mutlu olabiliyorduk. Poşetler dolusu alışveriş hayatımıza 1 kg. portakalın verdiği o eski mutluluğu vermiyorsa bizde bir problem var demektir. Eski bakkallar bizden biriydi. Şimdi muhatabımız digital fiyat bildirgeleri, kasiyerler, alışveriş arabaları ve kredi kartları. Evvelden "Bereket versin!" sözü vardı. Şimdi ise onun yerini "Şuraya bir imza" ya da "limitiniz dolmuş" aldı.

KISA KISA

BİR HADİS

ٱلْمُؤْمِنُ غِرٌّ كَرِيمٌ وَالْفَاجِرُ خِبٌّ لَئِيمٌ

El-mü'minü gırrun, kerîmün, ve'l-fâciru hıbbün leîmün.

"Mümin, aldansa da aldatmayı asla düşünmeyen ve şartlar ne olursa olsun her zaman kendi karakterini sergileyen bir asîl; fâcir ise, türlü türlü ayak oyunlarına teşebbüs etmekten hiçbir zaman sıkılmayan seviyesiz bir zelildir." (Ebû Davud, Edep, 5; Tirmizî, Birr, 41; Müsned, 2/294)

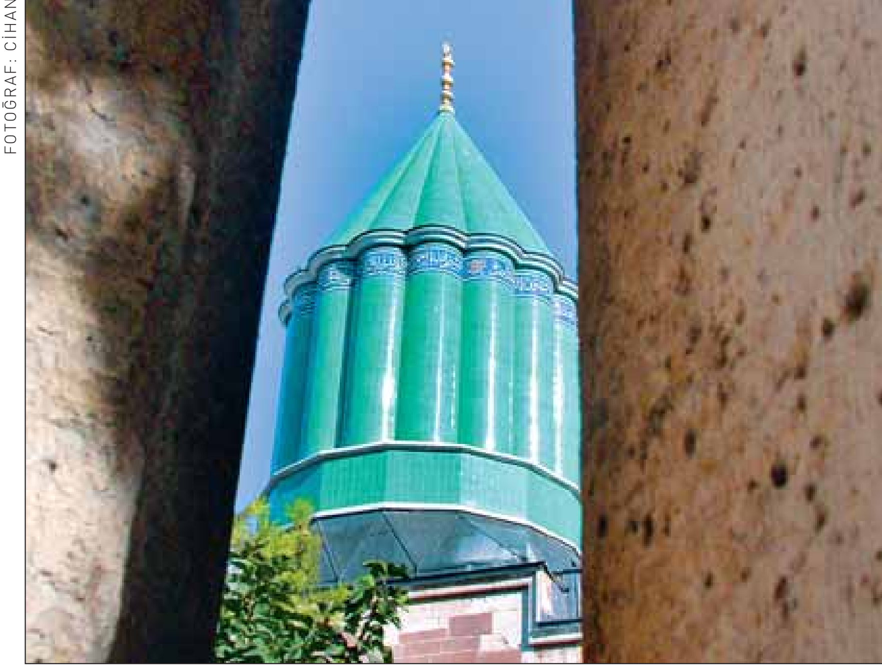
Az çalış, çok kazan!

Berâ radıyallahu anh şöyle dedi: Tepeden tırnağa silâhlı bir adam Nebî sallallahu aleyhi ve sellem'e geldi ve, 'Yâ Resûlallah! Sizinle birlikte önce savaşa mı katılayım, yoksa Müslüman mı olayım?' dedi. Resûl-i Ekrem, "Önce Müslüman ol, sonra savaş." buyurdu. Bunun üzerine adam Müslüman oldu, sonra savaştı ve neticede şehit oldu. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, "Az çalıştı, çok kazandı." buyurdu. (Buhârî, Cihâd 13; Müslim, İmâre 144)

Abadile nedir?

Adları Abdullah olan fakîh ve muhaddis dört sahâbî. Abâdile, Abdullah kelimesinin çoğulu olup "Abdullahlar" anlamına gelmektedir. Ashâb içinde iki yüz kadar Abdullah adında sahâbî bulunduğu halde Abâdile denilince fıkıh ve hadîs'te Abdullah adını taşıyan üç veya dört sahâbî kastedilmiş ve bunlar bu isimle şöhret bulmuşlardır. Bunlar; Abdullah İbn Abbâs (ö. 65/687-688), Abdullah İbn Ömer (ö. 74/693), Abdullah İbn Amr (ö. 65/687-688) ve Abdullah İbn Zübeyrdir. (ö. 73/692) (r.anhum). İslâm âlimlerinden bazıları Abdullah İbn Zübeyr yerine Abdullah İbn Mes'ud'u (ö. 32/652-653) Abâdile'den kabul etmektedirler. Fakat İbn Mes'ud'un Abâdile'den olmadığı kanaati daha yaygındır (Tecrîd-i Sarîh Tercümesi, I, 27). Bu büyük sahabîler İslâm fıkhına olan vukûfiyetleri ve verdikleri fetvalarla meşhurdurlar. Bu sahâbîler Hz. Peygamber (sas) devrinin genç, dinamik, gayretli, ilim ve ibâdete son derece düşkün kimseleriydi. Bu Abdullahlar, Cenâb-ı Allah'ın bir lûtfu olarak Rasûlullah'tan sonra uzun müddet yaşamış ve diğer büyük sahâbilerden de öğrendiklerini kendilerinden sonra gelen nesillere öğretmişlerdir. Abâdile herhangi bir İslâmî problemin çözümünde aynı görüşü belirtmiş ve aynı paralelde ictihâd etmişlerse onların bu görüşüne "Abâdile'nin görüşü" denir. Bu tabir fıkıh usûlünde yerleşmiş bir tabirdir.

FOTOĞRAF: CİHAN

Mevlânâ Müzesi!

Mevlana Celaleddin Rumi Hazretleri, Anadolu'yu "vatan" yapan en büyük manevi mürşidlerimizdendir. Hıristiyanlığın önemli resim ve tasvirleri anlamına gelen "ikonların" çokça bulunduğu yer demek olan "İkonium"u "Konya"ya dönüştüren büyük velilerdendir. Kiliseleriyle Bizans'ın önde gelen şehirlerinden olan "İkonium" (Konya) 1071 Malazgirt Savaşı'nın ardından Selçukluların egemenliğine girmiştir. Bugün Mevlevilik dediğimiz ilahi neş'e orada coşmuş, Rum'u, Ermeni'si ve Türk'üyle binlerce insan hidayet şerbetini yudumlayarak ebedi saadet yoluna orada kavuşmuştur. Asırlar sonra 3 Mart 1924 tarihinde tüm tekke ve türbelerle birlikte oranın da kapısına kilit vurulur. Sahipsizliğe terk edilir. Basında 1946 yılından itibaren Mevlânâ ve Mevlânâ Müzesi ile ilgili yazılar çoğalır. Meselа birinde şu ifadeler yer almaktadır: "Mevlânâ'nın medfun bulunduğu Âsâr-ı Atika Müzesi'ni gezmeye gidenler, içeriye girerken müşkil duruma düşüyorlar. Ayakkabılarını çıkarsalar, akrep sokması tehlikesi var, çıkarmasalar, hem saygısızlık, hem de nezaketsizlik. Gerek manen ve gerekse maddeten çok yüksek değeri olan bu müesseseye çamurlu ve tozlu ayakkabılarımızla girmek, sağlık bakımından da doğru değildir. Güneş yüzü görmeyen bu yerde tozların tahribatı büyük olur. Temizlik işlerinin elektrikli süpürgelerle yapılması ve geziciler için İstanbul camilerinde olduğu gibi beş on terlik bulundurulması güç bir şey olmasa gerek, yol halısı temini de olabilir." ("Tenkitler, Şikâyetler, Dilekler: Müzenin Temizliği", Selçuk, Sayı: 10l, 9 Kasım 1946, s.l/5)

Sınırda nöbet tutmak

Fadâle İbni Ubeyd radıyallahu anh'tan rivayet edildiğine göre, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: "Hudutta Allah yolunda nöbet tutanlar dışında her ölenin ameli sona erdirilir. Hudutta nöbet tutarken ölenin yaptığı işlerin sevabı kıyamet gününe kadar artarak devam eder, kabirdeki imtihanda da güvenlik içinde olur." Ebû Dâvûd, Cihâd 15)

Allah yolunda cihadın sevabı

Ebû Saîd el-Hudrî (ra) anlatıyor: "Rab olarak Allah'a, din olarak İslâm'a, resûl olarak Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'e inanıp razı olan kimse cenneti hak eder." Bu söz Ebû Saîd'in çok hoşuna gitti ve; - Yâ Resûlallah! Bu sözü bana tekrarlasanız, dedi. Peygamber Efendimiz sözünü tekrarladı; sonra da şöyle buyurdu: "Bir başka haslet daha vardır ki, onun sayesinde Allah kulunu cennette yüz derece yükseltir. Her bir derecenin arası da yerle gök arası kadardır." Ebû Saîd: "O haslet nedir, yâ Resûlallah?" diye sordu. Hz. Peygamber: "Allah yolunda cihad, Allah yolunda cihaddır." buyurdu. (Müslim, İmâre 116)

Hayat inişli çıkışlıdır. Her zaman bulunduğumuz durumun gelip geçici olabileceği aklımızdan çıkmamalıdır.

BU DA GEÇER YA HU!

Dervişin biri, uzun ve yorucu bir yolculuktan sonra bir köye ulaşır. Karşısına çıkanlara, kendisine yardım edecek, yemek ve yatak verecek biri olup olmadığını sorar. Köylüler, kendilerinin de fakir olduklarını, evlerinin küçük olduğunu söyler ve Şakir diye birinin çiftliğini tarif edip oraya gitmesini salık verirler. Derviş yola koyulur, birkaç köylüye daha rastlar. Onların anlattıklarından, Şakir'in bölgenin en zengin kişilerinden birisi olduğunu anlar. Bölgedeki ikinci zengin ise Haddad adında bir başka çiftlik sahibidir. Derviş, Şakir'in çiftliğine varır. Çok iyi karşılanır, iyi misafir edilir, yer içer, dinlenir. Şakir de, ailesi de hem misafirperver hem de gönlü geniş insanlardır... Yola koyulma zamanı gelip Derviş, Şakir'e teşekkür ederken, "Böyle zengin olduğun için hep şükret." der. Şakir ise şöyle cevap verir: "Hiçbir şey olduğu gibi kalmaz. Bazen görünen, gerçeğin kendisi değildir. Bu da geçer..." Derviş, Şakir'in çiftliğinden ayrıldıktan sonra bu söz üzerine uzun uzun düşünür. Birkaç yıl sonra, Derviş'in yolu yine aynı bölgeye düşer. Şakir'i hatırlar, bir uğramaya karar verir. Yolda rastladığı köylülerle sohbet ederken Şakir'den söz eder. "Haa o Şakir mi?" der köylüler, "O iyice fakirledi, şimdi Haddad'ın yanında çalışıyor." Derviş hemen Haddad'ın çiftliğine gider, Şakir'i bulur. Eski dostu yaşlanmıştır, üzerinde eski püskü giysiler vardır. Üç yıl önceki bir sel felâketinde bütün sığırları telef olmuş, evi yıkılmıştır. Toprakları da işlenemez hale geldiği için tek çare olarak, selden hiç zarar görmemiş ve biraz daha zenginleşmiş olan Haddad'ın yanında çalışmak kalmıştır. Şakir ve ailesi üç yıldır Haddad'ın hizmetkârıdır. Şakir, bu kez Derviş'i son derece mütevazı olan evinde misafir eder. Kıt kanaat yemeğini onunla paylaşır... Derviş, vedalaşırken Şakir'e olup bitenlerden ötürü ne kadar üzgün olduğunu söyler ve Şakir'den şu cevabı alır: "Üzülme...

KOLAJ: YUNUS EMRE HATUNOĞLU

Unutma, bu da geçer…" Derviş gezmeye devam eder ve yedi yıl sonra yolu yine o bölgeye düşer. Şaşkınlık içinde olan biteni öğrenir. Haddad birkaç yıl önce ölmüş, ailesi olmadığı için de bütün varını yoğunu en sadık hizmetkârı ve eski dostu Şakir'e bırakmıştır. Şakir, Haddad'ın konağında oturmaktadır, kocaman arazileri ve binlerce sığırı ile yine yörenin en zengin insanıdır. Derviş eski dostunu iyi gördüğü için ne kadar sevindiğini söyler ve yine aynı cevabı alır: "Bu da geçer…" Bir zaman sonra Derviş yine Şakir'i arar. Ona bir tepeyi işaret ederler. Tepede Şakir'in mezarı vardır ve taşında şu yazılıdır: "Bu da geçer." Derviş, "Ölümün nesi geçecek?" diye düşünür ve gider. Ertesi yıl Şakir'in mezarını ziyaret etmek için geri döner; ama ortada ne tepe vardır ne de mezar. Büyük bir sel gelmiş, tepeyi önüne katmış, Şakir'den geriye bir iz dahi kalmamıştır… O aralar ülkenin sultanı, kendisi için çok değişik bir yüzük yapılmasını ister. Öyle bir yüzük ki, mutsuz olduğunda umudunu tazelesin, mutlu olduğunda ise kendisini mutluluğun tembelliğine kaptırmaması gerektiğini hatırlatsın… Hiç kimse sultanı tatmin edecek böyle bir yüzüğü yapamaz. Sultanın adamları da bilge Derviş'i bulup yardım isterler. Derviş, sultanın kuyumcusuna hitaben bir mektup yazıp verir. Kısa bir süre sonra yüzük sultana sunulur. Sultan önce bir şey anlamaz; çünkü son derece sade bir yüzüktür bu. Sonra üzerindeki yazıya gözü takılır, biraz düşünür ve yüzüne büyük bir mutluluk ışığı yayılır: "Bu da geçer" yazmaktadır.

Bu da geçer Ya Hû

'Bu da geçer Ya Hû' sözünün aslı bundan bin küsur sene önceye, Bizans dönemine uzanır. Bizanslılar, fena bir işe uğradıkları zaman 'Bu da geçer' mânâsına gelen 'k'afto ta perasi' demektedirler. İbare, Selçuklular zamanında İran taraflarına geçer; ama Farsçalaşıp 'in niz beguzered' olur; Osmanlılar devrinde Türkçe söylenip 'bu da geçer' yapılır. Derken, tekkelerde ve dergâhlarda da benimsenir ve sonuna 'Ya Allah' mânâsına gelen bir 'Ya Hû' ilave edilip 'Bu da geçer Ya Hû' haline gelir.

İlim, her müslüman erkek ve kadın için bir görevdir. Her müslümanın dini görevlerini yerine getirmek, din konusunda aldatılmamak için yeterince bilgi sahibi olması gerekir.

■ MUSTAFA AYDIN

İlim niçin öğrenilir?

Her Müslüman'ın Allah'a karşı olan vazifelerinde, hangi ibadeti nasıl yapabileceğine yönelik ilmi öğrenmeye çalışması farzdır. Bu ilmin insanı Allah'a yaklaştırıcı olması gerekmektedir. Bu itibarla insanı Allah'tan uzaklaştıran ilim fayda değil zarar getirir. "Allah'ım fayda getirmeyen ilimden... Sana sığınırım." hadisinden anlaşılması gereken de budur. Bir hadiste konu çok daha net bir şekilde açılıyor: "Ya âlim ol ya da ilim öğrenmenin yolunda bulun veya ilmi dinlemeye râm ol, yâhut da bunları seven ol, sakın beşincisi olma, aksi takdirde helâk olursun." Bu arada, "Kimin ilmi artar da zühdü artmazsa, onun sadece Allah'tan uzaklaşması artmış demektir." hadisi de bize ilim-takvâ dengesini ikaz ediyor. Eğer ilim, insanı Allah'a ibadetten alıkoyarsa, bu şeyler nafile ibadetler bile olsa o ilim bereket getirmez. Zira her öğrenilen şey ilim değil, insanın ayağının kayması için birer vesile de olabilir. Kişi eğer nelerin ilim olup olmadığını öğrenmek isterse, öğrendiklerinin kendindeki etkilerine bakarak karar verebilir. İmam Malik (ra) gerçek ilmin kalplerde huzur meydana getirecek bir özelliği olduğunu şöyle ifade etmiştir: "İlim, her öğrenilen şeyin başkalarına aktarılması ve bolca rivayet edilmesi değil; o, Allah'ın kalplere koyduğu bir nurdur." Aklın ve ilmin değerini bir koz gibi kullanıp dinî değerleri bunlara feda eden bir anlayış ne kadar yanlışsa, müspet ilimlere uzak durup fayda getirmeyeceğini iddia etmek de o kadar yanlıştır. İlim; insanı gerçek değerlerine yükselttiği ve mutluluğa götürdüğü ölçüde faydalıdır. Kısaca, "Dinsiz ilim kör, ilimsiz din de topaldır."

Müslüman'a teşvik edilen sadece "bilmek" değil uygulamaktır

Öğrenilen bilgi uygulanmazsa anlamı kalmıyor. Zaten bildiğiyle amel etmeyenler hakkında Cuma Sûresi 5. ayette 'kitap yüklü merkepler' tabiri kullanılıyor. Bu tanıma muhatap olmamak gerekiyor. Kişi bildiğinin azıyla amel etmeye başlarsa Allah'ın izniyle diğer bildiklerini de yaşamaya başlar ve ilmiyle âmil olan kişilerden olur. Aynı şekilde eğer bazı yaptığı işlerde ihlaslı davranırsa diğer yaptığı işlerde de ihlaslı olmayı Allah ona nasip edecektir.

FOTOĞRAF: İBRAHİM USTA

■ Her akşam tüm aile üyelerinin "sessiz kitap okuma saati" olmalı.

■ Herkes bir kitabı takip etmeli. "Sessiz"lik bittiğinde okunanlar üzerinde görüş alışverişinde bulunulmalıdır. Çocuklar ve gençler için Efendimiz'in hayat hikayesini anlatan siyer kitapları hem rahat okunurluğu hem de sürükleyiciliğiyle tercih edilebilir.

■ Çocukları kitap okumaya ve faydalı yeni bilgiler öğrenmeye yöneltecek oyunlar oynanabilir. Bilgi yarışmaları şeklinde yapılabilir.

■ Düzgün konuşma ve güzel okuma kabiliyetini artıran etkinlikler yapılabilir. Şiir okumak, bir hadiseyi düzgünce anlatmaya çalışmak gibi...

■ Hafta sonları şehrin önemli tarihi ve dini mekanları ziyaret edilebilir. Öyle ki, ailenin tüm fertleri içinde bulunulan il konusunda bir süre sonra "uzman" olacaktır. Örneğin Manisa, Amasya, Trabzon, Bursa, Kayseri, Konya, Adana, Sivas, Erzurum, Urfa gibi illerde bulunup da görülmesi ve ziyaret edilmesi gereken yerleri görmemişsek, gitmeden önce kitaplardan araştırıp bilgilenmemişsek bu çok kötü bir kayıptır. Her yaz, hafta sonlarını pikniğe ayırmak, fotoğraf makinesini sadece "hatıra" fotoğrafları için kullanmak eksikliktir. Çevremizdeki tarihî eserleri fotoğraflayabiliriz.

İlmi nasıl elde ettin?

İmam-ı A'zam'a sormuşlar: 'Bu ilmi nasıl elde ettin?' Cevap vermiş: "Merkepler gibi sabır göstererek, köpekler gibi ilim adamlarına yaltaklanarak, kediler gibi tevazu göstererek, kargalar gibi sabaha kadar ilim yolunda seherleyerek..." İmam Şâfiî şöyle der: "Hocam Vekî'ye hâfızamın zayıflığı hususunu şikâyette bulundum. Bana günahları terk etmem hususunda irşadda bulundu. Ve bana dedi ki: "Bu ilim nurdur. Allah'ın nuru da Allah'a isyan eden günahkârlara ulaşmaz!"

İnsanlar helak oldu!

Peygamber Efendimiz (sas) bir hadis-i şeriflerinden şöyle buyuruyor: "İnsanlar helak oldu, içlerinden ancak alimler kurtulabildi. Alimler de helak oldu; ancak içlerinden ilmi ile amel eden kimseler kurtuldu. Ve ilmiyle amel edenler de helak oldu; ancak onların içlerinden de sadece amelini ihlasla yapanlar kurtulabildi. Bu insanlar da büyük bir tehlike üzerindedir."

Evde neler yapabiliriz?

Anne babalar evlerini bir "TV odası" olmaktan çıkarıp, bir ilim yuvası haline getirebilirler. Bu hemen gerçekleşemeyebilir; ama gayret gösterilirse zamanla oturacak ve manevi lezzeti herkes tarafından fark edilecektir.

Dünyadayken cennetle müjdelendi. Duası sonucu hakkında ayet nazil oldu. Âmâ olmasından dolayı muaf tutulmasına rağmen savaşlara katıldı ve şehit oldu.

■ YASEMİN SEZGİN

Cennetle müjdelenen ilk âmâ sahabi: Abdullah İbni Ümmi Mektûm

Abdullah İbni Ümmi Mektum, Peygamber'imizin ilk eşi Hz. Hatice vâlidemizin dayısı Kays İbni Zâide'nin oğludur. Annesinin adı Âtike binti Abdullah'tı. Kendisi annesine nispetle 'Ümmi Mektum'un oğlu' anlamında İbni Ümmi Mektum ismiyle meşhur olmuştur. Çocukken gözlerini kaybetmiş olduğunu şu mukaddes sohbetten öğrenmekteyiz: Hz. Enes'in rivayet ettiğine göre, bir defasında Hz. Cebrail, Peygamber'imizin huzuruna geldiğinde İbni Ümmi Mektum da orada bulunmaktaydı. Cebrail, "Gözünü ne zaman kaybettin?" diye sorunca o da "Çocukken" cevabını vermiştir. Bunun üzerine Cebrail kendisine şu müjdeyi vermiştir: "Allah, buyuruyor ki: 'Ben bir kulumun gözünü aldığım zaman ona cenneti mükâfat olarak veririm'. Bu hadis-i kudsi sâyesinde Abdullah İbni Ümmi Mektum, dünyada iken cennet müjdesini almış oluyordu. Bir Kur'an âşığı olan Abdullah, Peygamber'imizin huzurunda bulunmak, O'nun manevî atmosferinden istifade etmek ve O'ndan Kur'an'dan âyetler öğrenmek için, sık sık Resulullah'ın yanına giderdi. Bir gün Abdullah, bu niyetlerle Peygamber'imizin huzuruna gelir. Bu esnada da Resulullah, belki içlerinden birkaçı imana gelir ümidiyle Kureyş müşriklerinin ileri gelenlerine canla başla İslâm'ı anlatmaktaydı. Abdullah, meclise gelerek Peygamber'imize hitaben, "Yâ Resulallah, bana Kur'an okut. Allah'ın sana öğrettiğinden bana da öğret." dedi.

FOTOĞRAF: AA

"Allah, buyuruyor ki: 'Ben bir kulumun gözünü aldığım zaman ona Cennet'i mükâfat olarak veririm'.

Resulullah, müşriklerin üzerinde daha fazla durma gereği duyduğundan, O'nunla yeterince ilgilenemedi. Abdullah, arzusunu birkaç defa tekrar etti. Resulullah, ona aldırmayıp yüzünü buruşturup döndü, sözünün kesilmesini istemedi ve misafirlerle sohbet etmeye devam etti. Fakat çok sürmedi, tam sözünü bitirip kalkacağı sırada İlâhî ikaz geldi: "Yanına âmâ geldi diye yüzünü ekşitip döndü! Nereden bileceksin, belki de o günahlarından arınacaktı! Yahut o öğüt alacak ve o öğüt kendisine fayda verecekti! Öğüde ihtiyaç duymayan kimseye gelince sen ona yöneliyorsun. Onun inkâr ve isyan pisliği içinde kalmasından sen mesul değilsin! Sana koşarak gelen ve Allah'tan korkan kimseyi ise ihmal ediyorsun! Sakın! O Kur'an bir öğüttür." (Abese Sûresi; 1, 10)

Bu hadiseden sonra Resulullah, Abdullah'a daha çok iltifat ve ikramda bulunmuştur. Ne zaman onu görse, o hadiseyi hatırlatarak, "Ey Rabb'imin beni ikazına sebep olan kardeşim, merhaba!" diye onun gönlünü alırdı. Abdullah, ilk Müslümanlardan olduğu gibi, ilk muhacirlerden olma şerefine de nail olmuştu. Peygamber'imizden önce, Medine'ye Musab b. Umeyr ile ilk hicret edenlerdendi. Peygamber'imizden Kur'an âyetlerini ezberleyen ve bu şekilde hafız olan Abdullah, Musab ile birlikte Medineli Müslümanlara Kur'an öğretmiştir. Görme özürlü olmasına rağmen, Hz. Peygamber onu Bilal ve Ebû Mahzûre ile birlikte Mescid-i Nebevî'de müezzinlikle görevlendirmiştir. Hz. Bilal-i Habeşî olmadığı zaman Eb'u Mahzûre, o da bulunmadığı zaman Abdullah ezan okurdu. Ramazan aylarında ise sahurun bittiğini ilan etmek için ayrıca ezan okurdu Abdullah. Bunun için Resulullah müminlere "Bilal ezanı gece okuyor, İbni Ümmi Mektum ezan okuyuncaya kadar yiyip içiniz." buyurmuştur.

Abdullah (ra) dinde çok hassastı. Mesela cihadın fazileti ile ilgili âyetler indiğinde, sanki bu âyetlerin kendisini muhatap kıldığı kaygısı ile bir gün Peygamber'imize gözyaşları ile gelerek: "Ya Resulallah! Vallahi, cihat etmeye imkânım olsa, ederdim!" diyerek Rabb'ine yönelmiş ve "Ya Rab; Özrümü beyân eden âyet indir! Özrümü beyân eden âyet indir!" diye yalvarmıştır. Peygamber'imizin kâtibi, Zeyd İbni Sâbit bu hadiseyi şöyle rivayet etmektedir: "İbni Ümmü Mektum, Resulullah (sas) bana vahyi yazdırırken gelmiş ve bu sözleri söylemişti. Bu sırada Resulullah'ın dizinin bir kısmı dizimin üzerine geliyordu. Birden dizi ağırlaşmaya başladı. Vahiy başlamıştı. Dizim ezilecekti zannettim. Biraz sonra hafifledi. Bana dönerek, "Zeyd, yazdığını oku!" buyurdu. Okudum: "Müminlerin savaşa katılmayıp oturanlarla, malları ve canlarıyla Allah yolunda cihat edenler bir değildir". Resulullah ilâve etti ve yazmamı söyledi: "Özürlü olanlar hariç." (Nisâ; 4, 95, 96)

Hakkında ayet inerek muaf tutulmasına rağmen, cihada katıldı ve sancak taşıdı. Ancak, Resulullah döneminde her sefere katılamazdı. Çünkü Efendimiz onu Medine'de vekil bırakarak, imamlığı ona veriyordu. İslâm Peygamberi ona, toplam on üç kez Medine'de vekillik, "kaim-i makam"lık vermiştir. İslâm'da özürlülerle ilgili çeşitli hükümlerin belirlenmesi, onun sâyesinde mümkün olmuştur. Veda Hutbesi'ni cemaate yüksek sesle tekrarlamıştır. Hz. Abdullah, Hz. Ömer'in halifelik döneminde İran'ın fethinde bulundu ve şehid oldu.(Miladî 636).

Onların gecesi de, gündüzü de İslam'dı. Hayatlarını hak dinin nesilden nesile bozulmadan ulaşabilmesine adadılar. Her türlü zorluğa ve baskıya rağmen itikad ilmini sağlam temellere oturttular.

■ **OSMAN TURAN**

Ehl-i Sünnet imamlarımız

İki Cihan Serveri Efendimiz'le görüşüp ona iman edenlere "Ashab-i Kiram ve Ashab-ı Güzin" denir. Ashabı görüp de onlardan feyiz alan müslümanlara "izleyenler" anlamında "Tabiîn" adı verilmiştir. Ashab-ı güzin ile Tabiîne "Selef-i Salihin" denir. Bunlar ehl-i sünnetin öncüleridir. Bunlar peygamberimizin yolunu gereği gibi sapmadan izlemişler ve İslamiyeti her tarafa yaymışlardır. İslâm birliğini ve topluluğunu kuvvetlendirmişlerdir. Bir insan için ahiret yoksunluğu anlamına gelecek din adına sonradan uydurulan şeylerden, yani bid'atlardan uzak kalmışlardır. Ehl-i Sünnet'in İtikat (inanç ve iman) ile ilgili konularda yetkili büyük alimleri ve imamları vardır. Bunlardan her biri, Selef-i Salihin dediğimiz Ashab ve Tabiîn'in yolunda yürümüşlerdir. İslâm âleminde ortaya çıkan felsefi akımlara ve inanç kaymalarına karşı "ilahi gerçeği" savunmaya çalışmışlardır. İslâm inancının saf ve temiz kalabilmesi ve sonraki nesillere eksiksiz aktarılabilmesi için gerektiğinde canlarını vermişlerdir. İşte bu büyük mücahid itikad alimlerinden biri İmam Muhammed Maturidî, diğeri de İmam Eş'ari Hazretleridir. İmam Ebû Mansur Muhammed Matüridî, hicretin (280) yılında doğmuş ve (333) yılında Semerkand'da vefat etmiştir. Memleketi olan Matürid, Buhara kasabalarından biridir. Kendisi Hanefi mezhebinde idi. Çok kıymetli tefsiri ve başka eserleri vardır. Bizim itikatta imamımızdır. Hanefi mezhebinde bulunan müslümanların büyük çoğunluğu inanç ve itikatta bu Ebû Mansur Matüridi'ye bağlıdır. İmam Ebu'l Hasan Aliyyü'l Eş'ari, hicretin (260) yılında Basra'da doğmuş, (324) yılında Bağdad'da vefat etmiştir. Büyük dedesi Ashab-ı Güzin'den Ebu Musa El- Eş'ari'dir. Ebu'l Hasan El-Eş'ari Şafii mezhebine bağlı idi. Ehl-i Sünnet itikatına pek çok hizmet etmiştir. Çok değerli eserleri vardır. Malikilerle Şafilerin hemen hepsi, Hanefilerin bir kısmı ile Hanbeli mezhebinde olan Müslümanların bazı ileri gelenleri itikad konularında Ebu'l Hasan El-Eş'ari'ye uyarlar. İmam Matüridi ile İmam Eş'ari arasında esas bakımından ayrılık yoktur. Her ikisi de Ashab ve Tabiin'in yolunda gitmişlerdir. İkisi de hak üzeredir. Ancak ikinci derecede bulunan bazı konularda ayrı görüşleri vardır. Fakat bunların başlıcaları da, görünüşteki ifade değişikliğinden başka birşey değil ve çok ince meseleler olduğu için bu ayrılığın avamı ilgilendiren bir yönü yoktur.

İslam'la terörü eşit göstermek isteyenler Haşhaşinler ve Hasan Sabbah'ı kullanır. Ancak, İslam'ı düşman seçmiş bu grup hacıları öldürüp Hacer-i Esved'i kaçırmış ve 22 sene saklamışlardır.

■ MUSTAFA AYDIN

Hacerü'l-esved'i kaçırdılar!

Tarihte önemli bir yer işgal eden Hasan Sabbah ve Alamut Kalesi'nde kurduğu ilginç yönetim tarzı hep İslam'a aitmiş gibi gösterilir. Bununla da kalınmaz, İngilizceye "assassination: suikast, adam öldürme" kelimesinin de Haşhaşilik kelimesinden geçtiği hatırlatılır. Yani, "Bakın zaten İngilizceye geçen bu kelime de İslamî'dir. Bu da terörün kaynağının en baştan İslamî olduğunu gösterir!" denmektedir. Bu, çok yanlış ve kötü niyetli bir değerlendirmedir. Çünkü Hasan Sabbah, her ne kadar İsmailiye denen ve kendini Şia içine konumlandıran bir mezhebe bağlı gözükse bile Müslüman biri değildi. Çünkü, namaz, oruç, zekat ve hacca inanmaz, şarabı, uyuşturucuyu ve zinayı meşru gördü. Hele uyuşturucuya müptela edip, sahte cennetlerle avuttuğu fedailerinin işlediği cinayetler onlar için bir ibadet niteliğindeydi. Tarihte Karmatilik olarak da öne çıkan bu terörist yapılanmanın İslam'la en ufak bir ilgisi olmaması bir yana tamamen İslam'ın baş belası olmuş ve en az yüz elli sene problem oluşturmuştur. Büyük Selçuklu Devleti'nin veziri Nizamülmülk'ün Hasan Sabbah'ın fedailerince öldürüldüğünü, Kâbe'nin M. 930'da Karmatilerce işgal edilip, hacıların toptan kılıçtan geçirildiğini ve Hacerü'l- Esved'in Bahreyn'deki kalelerine kaçırılıp tam 22 yıl orada saklandığını söylersek herhalde işin gerçek hüviyeti ortaya çıkar. Mısır'daki Fatimi idaresi de İsmailiye, Karmatiye ile uzun dönem aynı çizgide olmuştur. Bu yapılar zahiren Müslüman kimliği altına girmiş, ama asla Müslüman olmamış nifak şebekeleri tarafından organize edilmiştir. Her biri asıl inancını gizlice uygulayan ve İslam'ı yıpratmaya çalışan yapılardır. Bu ilginç karışık yapıda her biri ayrı bir musibet olan büyücülük, sabiilik, manicilik, hermetizm, mazdekçilik, neo-platonculuk, Zerdüştlük, Şamanizm, sofestailik ve Kabbalacılık hakimdir. Esas itibarıyla Batınilik olarak tanımlanmaktadır. Karmatiler İslam dünyasında ortaya çıkmış ilk komünistler olarak bilinir. Onlar için kadın dahil her şey ortak kullanıma açıktır. "Derin İhtilal" adlı kitapta Amerikalı önemli yazarlardan H. A. Gwynne, Tapınakçılar konusundaki en önemli uzmanlardan Comte de La Couteulx de Canteleu'dan bir alıntı yapmaktadır. (Selis Yay., İst. 2003. s. 49). Kont, Filistin'de kaldığı 50 yıl süresince Haçlı zihniyetli bu Tapınakçıların aslında Haşhaşin tarikatıyla nasıl yakın ilişki kurduğunu izah ediyor. Haşhaşin üyelerinin tamamının Süleyman Mabedi'ni yeniden inşa etmek isteyen İsmailiye'nin bir kolu olduğunu belirtiyor. Haşhaşinlerin kıblesi Kâbe değil Kudüs'tür, onların anladığı anlamdaki hac da Kâbe'de değil Kudüs'te yapılmaktadır. Bu yüzden Hacerü'l Esved'i kaçırmışlardır. Görüldüğü gibi bu yapının İslam'la ilgisi olmak bir yana en büyük hedefi İslam'ın bizzat kendisi olmuştur.

Hasan Sabbah ve ona tabi olanlar İslam önderlerine saldırmışlardır.

EŞLER ARASINDAKİ HUZUR İÇİN 6S KURALI

HAZIRLAYAN:
PROF. DR. İBRAHİM EMİROĞLU

AİLEDE HUZUR

Aile; nesep ve evlilik yoluyla bir araya gelmiş, bir çatı altında bulunan en küçük ve en önemli bir sosyal gruptur. Aile, toplumun çekirdeği ve temel taşıdır. Aile, kişinin güçlerinin, kabiliyetlerinin, yeteneklerinin, eğilimlerinin hatta içgüdü ve isteklerinin bir düzen içinde gelişip olgunlaştığı; onun fizikî, ruhî ve kültürel gelişiminin tamamlandığı, kişiliğinin oluştuğu verimli bir ortamdır. Aile, sevincin, mutluluğun birlikte yaşandığı mukaddes bir müessesedir. Aile, sorumlulukların ve yükümlülüklerin paylaşıldığı, dertlerin anlaşıldığı, fertlerin kaynaştığı, sevinç ve tasanın paylaşıldığı, dinin ve değerlerin birlikte yaşandığı bereketli bir alandır. Bu öneminden dolayı dinimiz evlenmeyi ve aile kurmayı kolaylaştırıcı ve teşvik edici olmuştur. Yüce İslam dinimiz aile kurmayı teşvikle kalmamış, onun dayanakları ve sağlıklı işleyişi ile ilgili ölçüler koymuş, bu konuda aile fertlerine hak ve sorumluluklar yüklemiştir. Kur'ân'a baktığımızda ailede "gönül huzuru (sekîne), dostluk (meveddet) ve rahmet" arandığı, sorumlulukların paylaşıldığı, "iyilikle yaşama"nın hedeflendiği, eşlerin birbirine tutamak, dayanak ve korunak oldukları; Peygamberimizin sözlerine, tavırlarına ve uygulamalarına da bakınca sağlıklı bir yuva kurmanın önemi, aileyi korumanın gereği, aile fertlerinin birbirine karşı görevleri, eşler arasında adaletli, ölçülü, sabırlı, anlayışlı, fedakar, sevgi ve merhamet dolu olmanın önemi… ile ilgili zengin malzeme buluruz. Biz de bu malzemeye dayalı olarak ailede eşler arası mutluluğu sağlayan bazı kavramlar üzerinde duracağız. Bunu yaparken, hafızada kolay kalmasını düşünerek bunları altı S şeklinde formüle etmeyi uygun gördük.

Bu 6S şunlardır:

Eşlerin hem evliliğe başvururken hem de evliliği sürdürürken muhtaç oldukları en önemli kavramdır. Sevgi, ruhun olgunluk hissettiği, çok hoşlandığı şeye karşı meylidir. Âlemin dokusu sevgi ile döşelidir. Bir başka ifadeyle, kâinatın temeli sevgi üzerine kuruludur. Yüce Allah da bizi sevgiyle, severek yaratmış ve bu zengin gücümüzü kendisi, sevdikleri ve razı oldukları için kullanmamızı istemiştir. Bu bitmeyen ve harcadıkça artan zengin sevgi hazinemizden vermeyi hak edenlerin başında eşimiz, çocuklarımız ve yakınlarımız, sonra da diğer insanlar ve doğa gelir. Sevgi, aile mutluluğumuzu besleyen ana kaynağımızdır. Bu kaynağın tıkanması durumunda aile saadetimiz de tehlikeye girer. Bunun için "seven katlanır" sözü gereği sevdiklerimizin bazı olumsuzluklarını görmezden gelmemiz, onlara katlanmamız gerekmektedir. Modern hayatta insanların tez sevgili bulduklarını; ama uzun süreli sevgili kalamadıklarını görüyoruz. Sevgide dâim olmak için ona kutsallık atfetmek, güzel eşimizi sevmenin, ona muhabbetle bakmanın Allah sevgisinin gereği olduğunu hatırda tutmak gerekir.

FOTOĞRAF: REUTERS

AİLEDE HUZUR

Kadın, eşinden sürekli sevgi ve ilgi bekler. Sırası gelince o da, aynen hatta fazlasıyla mukâbelede bulunur. Bu şekilde sevgi yeşerme, güçlenme ve yayılma imkânı bulur. Sevginin yeşerme, güçlenme ve devamlılık arz etmesinde güzel sözlerin, güzel davranışların, anıları yenilemenin, kültüre göre anma günleri düzenlemenin, hediyeleşmenin, bazen ufak jestler yapmanın, bir de duanın önemli yeri vardır. Biz sağlıklı ve mutlu bir şekilde yaşamamız için olduğu kadar sevgimizin cennette de taşınması, orada da bir olmamız için duacı olmalıyız.

FOTOĞRAF: REUTERS

Eşler karşılıklı olarak sürekli ilgi, anlayış ve en önemlisi saygı beklerler.

Eşler arası ilişkilerin sağlıklı yürümesi için sevgi gerekli; ama onu yıpratmamak, tüketmemek, ayağa düşürmemek için saygı da gereklidir. Saygı, eşimizin onurunu koruma, değerlerini ve tercihlerini göz önünde tutma, hakkına ve hukukuna dikkat etme, çevresindekilere değer verme hassasiyetidir. Saygı, karşındakinin varlığını göz önünde bulundurma, sana yapılmasını istemediğini ona yapmamandır. Saygı; ince, kibar, seviyeli ve medeni davranmayı, hak ve hukuka riayet etmeyi gerektirir. Bunun için saygılı bir insan eşine küfredemez, onun düşüncelerini hafife alamaz, tarzını ve tavrını aşağılayamaz, değerlerini küçümseyemez, akraba ve çevresini reddedemez. Eşine saygılı olan "hem severim, hem döverim" anlayışını da benimseyemez.

SABIR

Evlilik, bir bakıma sorumluluk yüklenmektir. Sorumluluğu artan kişinin haliyle yükü de artmıştır, rolleri de. Görev ve sorumluluğu artan eşler ailede haliyle bekarlık dönemine göre daha çok yorulabilecektir. Yorulan çiftlerin stresi artacaktır. Stres artınca sataşma veya bağırma da kendini gösterecektir. İşte bu aşamada eşlerin sataşma, bağırma ve dövüşmeye karşı kendilerini frenleyebilmesi için sabır şarttır. Sabır, eşlerin birbirinin bazı olumsuz söz ve davranışlarını sakince, anlayışla ve tepkisizce karşılamada olduğu gibi, eşlerin birbirlerinin isteklerini yerine getirememeleri durumunda da gösterilmesi gereken önemli bir erdemdir. Bu güzel erdem, eşlerin birbirine karşı gösterildiği gibi yakınlarına karşı da gösterilmelidir. Sözgelimi, eşinin fazla konuşmalarına sabreden, onun annesinin konuşmalarına da sabretmelidir. Böyle davranan bir kimsenin Allah katında da büyük mükâfata erişeceği unutulmamalıdır. Nitekim Sevgili Peygamberimiz şöyle buyurmaktadır: "Huysuz bir kocanın kahrına sabreden bir kadına Cenab-ı Allah tarafından, Firavun'un eşi Âsiye'ye verilen ecrin bir benzeri verilir; buna karşın huysuz eşine sabreden erkeğe de (yaralar içerisinde kıvranıp da sabredip şikayetçi olmayan) Eyüp Aleyhisselam'a verilen sevabın benzeri verilir." Evlilikte, özellikle eşlerin birbirini tanımaya çalıştıkları ilk yıllarda, birtakım olumsuzluklar, bazı huzursuzluklar, maddi sıkıntılar, çevresel baskılar yaşanabilir. Bunları sabırla aşmak gerekir. En ideal bir yuvada bile bazı eksikler ve olumsuzluklar yaşanabilir. Bunları doğal karşılayıp sabırla aşmak lâzım. Halk arasındaki "Sabreden derviş muradına erermiş" sözünü, aile için de unutmamak gerekir.

FOTOĞRAF: REUTERS

Hayat bir "imtihan" olunca, maddi-manevi sıkıntılar da bu işin baharatı oluyor. Hayatın yaşanır olabilmesi için de sabırlı olmak gerekiyor.

SADAKAT

Eşlerin sözlerinde ve işlerinde doğru ve birbirine güven dolu olmaları demektir. Sadakat duygusu, eşin fiziğinden, huyundan, çapından, gücünden, birikiminden razı olup onunla yetinmeyi, başka arayışlara koyulmamayı, halinden memnun olmayı ifade eder. Eşinin durumundan memnun olmayıp sadakatsizlik göstermek, başka insanların güzelliğinden yararlanma açgözlülüğünden, başkasındakileri merak etmekten, para veya menfaatten, aldatılmaktan yahut kandırılmaktan kaynaklanabilir ki bunların hepsi sonuçta bir aldanışı ve aldatışı ifade eder.

Aldatma ise bir olgunsuzluk, onursuzluk, sebatsızlık, vefasızlık kısacası Allah'ın verdiğine razı olmayış, küfran-ı nimette bulunuştur. Sadakatin zıddı "hıyanet"tir. Bu sıfat eşe ve olgun bir Müslüman'a asla yakışmadığından bunu Kur'ân yasaklamış ve Sevgili Peygamberimiz de münafıklığın alâmeti olarak saymıştır. Örneğin Kur'ân'da "Allah'a, Resulü'ne ve emanetiniz altında olanlara (çoluk-çocuk ve eşlerinize) karşı hıyanette bulunmayınız!.." buyrulmaktadır. Müslüman hem eşiyle hem de diğer insanlar hatta canlı ve eşya ile ilişkilerini sadakat ahlâkı üzere, doğruluk, dürüstlük ve açıklık ilkesine göre düzenlemelidir. Eşler hem evdeki görevleri açısından, hem de iffetlerini korumaları açısından birbirlerine karşı sâdık olmalıdırlar. Kadın, ailesine sadakat göstermeyen erkekten intikam almaya kalkışmamalıdır. Zira, nihai planda herkes kendi karakteri ve kişiliğinin gereğince hareket ettiğine göre, herkesin fiili kendisini bağlayacaktır ve herkes kendi hesabını verecektir.

SAĞLIKLI CİNSÎ HAYAT

Cinsellik insan doğasının bir parçasıdır. İnsanı duygusal, rasyonel yönden zengin yaratan Allah, ona şehevi güçle de ayrı bir zengin ve bereketli bir boyut eklemiştir. Bu güçle insan haz alır, motive olur, şiir ve edebiyat inşa eder, bereketli nesiller elde eder, hayatına renk katar. Söz konusu bu gücü dengede tutan, itidal ölçüsünde kullanan insan "iffet" sahibi olmakta, bu gücü aşırı ve gayri meşru şekilde kullanan da "fücûr" ehli veya seks manyağı olmaktadır. İşte insanda var olan cinsel duyguları dinimiz asla yadsımamış, onu olumsuzlamamış, meşru ölçüler içinde bu duyguların tatmin yolunu açmıştır. Bunun en güzel yolunun da evlilik olduğunu göstermiştir. Kur'ân'da kadınların, eşlerinin "tarlası" olduğu ve erkeklerin kendi tarlalarını istedikleri gibi sürebilecekleri sembolik bir dille anlatılarak, meşru yolla cinsel arzuların tatmin edilmesinin engellenmemesi istenmiştir. Bir başka âyette de kadınların erkekler için "örtü", erkeklerin de kadınlar için "örtü" olduğu belirtilmiştir. Yani eşler birbirini harama, günaha karşı korurlar, birçok konuda birbirinin yardımcısı olurlar. Peygamberimiz de evlenerek, aile kurarak, çoluk-çocuğa karışarak bize uygulamalarıyla eş ve baba olmanın örnekliğini sergilemiştir. Hal böyle iken din adına, İslâm adına birçok şeyi yasak, günah ve tabu ilan etmek; eşlerin yatak odalarına girerek onların cinsel yaşamlarına sınır getirmek haksızlıktır ve günahtır. Bu konuda meşru olmayan ilişkiler bellidir. Bu da aile mahremiyetini ihlal, dışarıda edep ve ahlak dışı yakınlaşmalar, yine dışarıda yapmacık tavırlar, cinsel ima ve görüntüler, fuhuş, homoseksüellik, teşhircilik, pornografi vs'dir. Bunun dışında eşler birbirlerinin meşru cinsel taleplerini karşılamak, birbirlerine güzel söylemek, güzel görünmek ve güzel yaklaşmak; kısacası birbirleriyle tatmin olmak zorundadırlar. Evliliğin devamı, ailenin bekası, insanların dengeli ve huzurlu olması, yüzlerin ve gözlerin gülmesi için bu gereklidir. Eşler, bu sıraladığımız altı S'de derinleşir, kendi özel ve güzel yönleriyle bunu zenginleştirirlerse, çağımızda aile yapısını tehdit eden birçok unsura rağmen evliliklerini yürütecekleri düşünülmektedir. Kısacası bu altı S'den aile saâdet ve selameti hasıl olacaktır. Bütün niyazımız da her ailenin mutluluk ve esenlik üzere varlığını sürdürmesidir.

FOTOĞRAF: AA

SORUMLULUK

Sağlam bir aile, buraya kadar sıraladıklarımıza ilave olarak, eşlerin sorumluluk duygusunu hissetmeleriyle mümkündür. Eskilerin "mesuliyet" dedikleri sorumluluk ailede eşin önce kendisini yetiştirmesi, koruması, görev bilincinde olması, yükümlülüklerini yerine getirmesi, sonra da eşi, çocukları, büyükleri ve akrabalarına karşı nasıl davranacağını bilip, bunlara karşı yükümlülüklerini yerine getirmesidir. Ailede maddi sorumluluklarımız vardır, manevi sorumluluklarımız vardır. Birincisi barınma, yeme içme, giydirme, eğitim, meşru ölçüler içerisinde gezme, eğlenme ve dinlenme ihtiyaçlarının karşılanmasıdır. Manevi sorumluluk ise eşin ve aile bireylerinin ruhen sağlıklı olmaları, manen gelişmeleri, kültürel açıdan seviye kazanmaları, gönül dünyalarını genişletmeleri kısacası iyi insan, iyi Müslüman olmanın donanım ve birikimini kazanmaları için elden gelen gayreti sarf etmektir. Biraz açacak olursak, çalışan eşlerin evde birbirine daha çok yardımcı olmaları, çocukların ilmî, imanî, fiziksel ve ruhsal gelişimleriyle birlikte ilgilenmeleri, akrabaları da ilgi çemberine almaları (zira aile ocağı yakınlar ve dostlarla da güçlenir), aile onurunu, namusunu ve sırlarını korumaları, aile kazancını çarçur etmemeleri, güzellikleri paylaşmaları, kötülüklerde birbirlerini engellemeleri, cennete giden yolu birlikte kat etmeye çalışmaları eşlerin sorumlulukları altında olan hususlardır. Bu sorumlulukların hissedilmediği aile dağılır. Onun için "Din de insana sorumluluklarını hatırlatmak için gelmiştir" desek mübalağa etmiş olmayız. Zira insanların ahirette kendisine, ailesine ve Rabbine karşı görevlerinden sorulmadan bir tarafa ayrılamayacakları haber verilmektedir.

HZ. SAFİYYE (r.anha)

Hz. Safiyye, Yahudi kabilelerinden olan Ben-î Nadir'in reisi Huyey bin Ahtab'ın kızıdır. Hz. Harun'un (as) neslinden gelmektedir. Hukayk'ın oğlu Kinane ile evliydi. Kocası Hayber'in fethi günü öldürülmüştü. Müslümanlar Hayber'i fethedince esir alınanlar arasında Hz. Safiyye de bulunuyordu. Ganimetler ashab arasında taksim edilirken sahabe-i kiramdan olan Dıhye ibni Halife, Rasulullah'a gelerek kendine bir cariye lazım olduğunu söyledi. Efendimiz (sas), esir kadınlar arasından istediğini seçebileceğini söyleyince o da Hz. Safiyye'yi seçti. Sahabiler, Hz. Safiyye'nin Kureyza ve Nadir kabilesinin efendilerinden olup asil bir kadın olduğunu ve bu cariyenin ancak Rasulullah'a layık olduğunu söylediler. Efendimiz (sas), arkadaşlarının bu teklifine sıcak baktı ve Dıhye'ye başka bir cariye almasını söyledi. Efendimiz (sas), Hz. Safiyye'yi önce azat etti sonra nikahı altına alarak mümin hanımlarının arasına dahil etti. (Üsdü'l Gabe, 7/169)

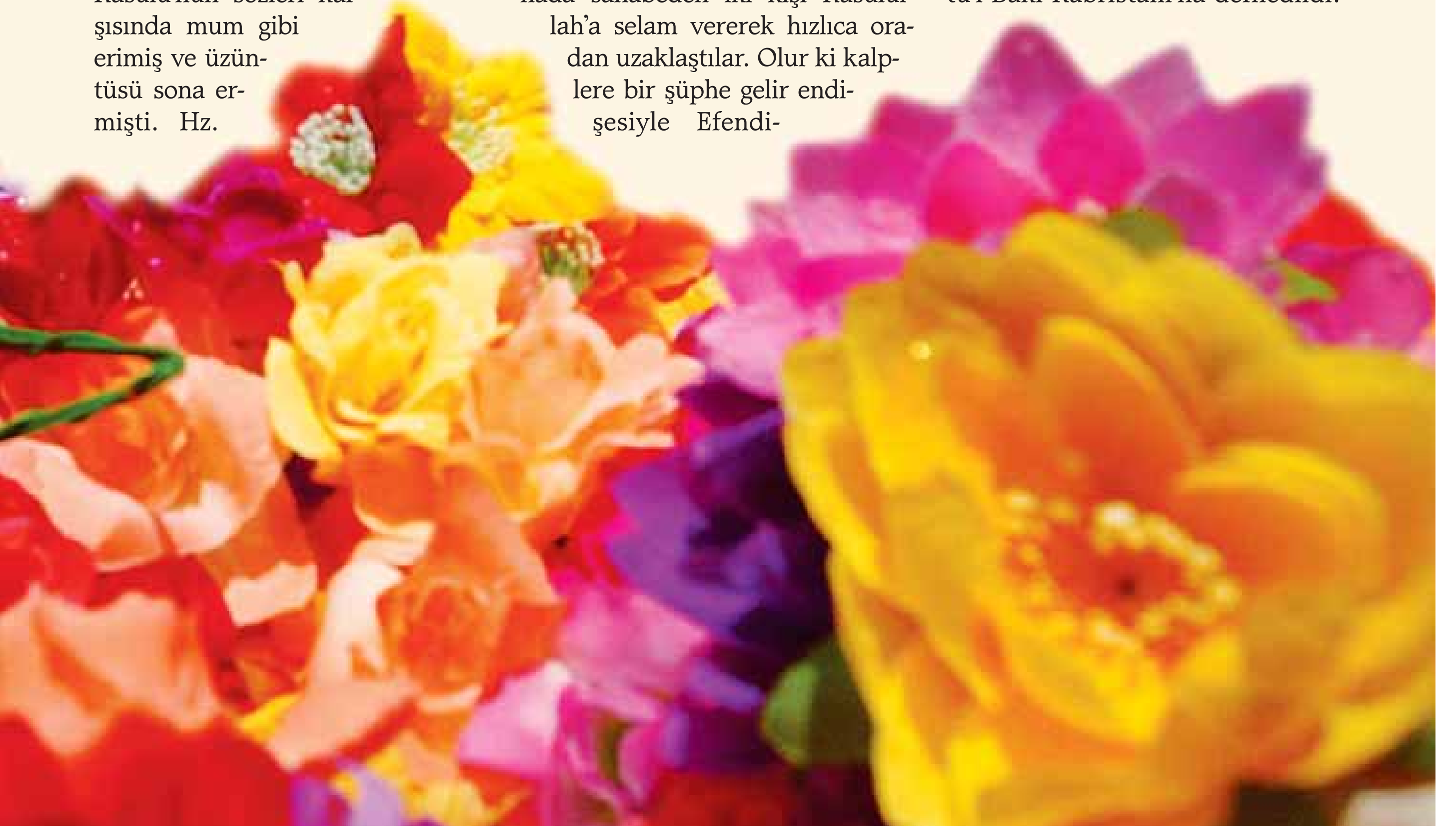
Hz. Safiyye, bu savaştan kârlı çıkmıştı. Hem Müslüman olmuş hem de Allah Rasulü'nün pâk zevceleri arasına katılmıştı. Efendimiz, Medine'ye döndüklerinde Hz. Safiyye'yi Haris bin Numan'ın evine getirdi. Onun geldiğini duyan mümine hanımlar gelip "hoş geldin" diyor, evliliğini tebrik ediyorlardı. Efendimiz'in diğer hanımları da geldiler. Bir annemiz dışarı çıkınca Efendimiz ona; "Safiyye'yi nasıl buldun?" diye sordu. Annemiz, "Bir Yahudi olarak buldum!" dedi. Rasulullah (sas), "Böyle söyleme. O Müslüman oldu ve İslamiyet onu güzelleştirdi." buyurdu. Hz. Safiyye, kök itibarıyla Yahudi olduğu için kendisine "Yahudi" denilmesinden hiç hoşlanmazdı.

Hz. Safiyye r.anha, Allah ve Resulü'nü kavmine tercih etmiştir.

Çünkü İslam kendinden önce yapılan hataları, kötülükleri ve yanlışlıkları temizlerdi. Artık o Müslüman'dı ve Efendimiz'in pâk hanımlarından biriydi. Nitekim bir gün Rasulullah (sas) eve geldiğinde Hz. Safiyye annemizi ağlar bir vaziyette buldu ve sebebini sordu. Bazı hanımların kendisine, "Biz Rasulullah'a senden daha hayırlı ve daha hoşnutuz. Çünkü ikimiz, Resulullah'ın sadece hanımı değil, aynı zamanda amcazâdesi ve hanımları oluyoruz." dediklerini söyledi. "Bir daha sana böyle bir şey söyleyecek olurlarsa sen de onlara şu cevabı ver: "Nasıl benden daha hayırlı oluyorsunuz ki, babam Hz. Harun, amcam Hz. Musa, eşim de gördüğünüz gibi Hz. Muhammed Mustafa'dır. Siz bana neyinizle iftihar ediyorsunuz?" Ve Hz. Safiyye, Allah Rasulü'nün sözleri karşısında mum gibi erimiş ve üzüntüsü sona ermişti. Hz. Safiyye, akıllı bir kadındı. Müslüman olduktan sonra kendisini İslam'a adamış, Allah Rasulü'nün rahle-i tedrisinde bir öğrenci gibi ders görmüş ve ilme olan iştiyakından dolayı dinî meselelerin derinliklerini öğrenmişti. Diğer hanımlar kendisinden dinî meseleleri soruyor, o da onları cevaplıyordu. Hz. Safiyye, İslam'ın güzelliği ile şereflenince malının hepsini Allah yoluna harcadı. Mücevherlerini Hz. Fatıma'ya ve müminlerin hanımlarına hediye etti. Rasulullah'a sonsuz muhabbet besleyen Hz. Safiyye onun yanından hiç ayrılmak istemiyordu. Efendimiz'in itikafta olduğu bir gün onu ziyarete gelmişti. Biraz oturduktan sonra eve gitmek üzere izin istedi. Allah Rasulü de hanımını uğurlamak için onunla beraber dışarı çıkmıştı. Tam o esnada sahabeden iki kişi Rasulullah'a selam vererek hızlıca oradan uzaklaştılar. Olur ki kalplere bir şüphe gelir endişesiyle Efendimiz onları durdurdu ve "Acele etmeyin." diyerek Hz. Safiyye annemizin yüzünü açtı ve, "Bu, benim hanımım Safiyye'dir." dedi. Sahabiler, "Maazallah, Ya Rasulallah. Sizi tenzih ederiz. Senin hakkında nasıl kötü düşünülebilir ki?" dediler. Bunun üzerine Peygamberimiz, onların şahsında bütün ümmetini ikaz ederek şöyle dedi: "Şeytan, sürekli insanın kan damarlarında dolaşır durur." (Buhari, İ'tikaf 8)

Hz. Safiyye (r.anha), Peygamberimiz'i çok sever, O'na hiçbir zararın gelmesini asla istemezdi. O'na gelecek acıları kendisinin çekmesini arzu ederdi. Ömrünün sonuna kadar hayatını müminlere örnek olacak davranışlarla geçirdi, Rabb'ine olan kulluk ve ibadetinde kusur etmedi. Bu mübarek hanım sahabi hicretin 52. senesinde vefat etti ve Cennetü'l-Baki Kabristanı'na defnedildi.

Büyük zâtlar aynı zamanda büyük meşakketlere gönül rızasıyla katlanan insanlardır. Onlar sıkıntı ve "bela"yı asıl göndereni bildikleri için tebessümle ve sabırla öpüp başlarına koymuşlardır.

ABDULLAH AYMAZ

Kurdun yükünü çekmedikçe aslana binilmez

Doç. Dr. Hasan Çiftçi'nin "Şeyh Ebü'l-Hasan-i Harkânî (ra) I" isimli eserinde ibretli bir menkıbe anlatılmaktadır: Mevcut işaretlere bakılırsa, Ebü'l-Hasan, tasavvuf çevrelerinde büyük bir şeyh, zamanın kutbu, gavsı ve mürşidi kabul edildiği halde, kendisine en yakın biri olan hanımı, ona inanmamakta, manevî mertebesini takdir etmemekte, misafirlerine iyi davranmamakta, onun hakkındaki bu kanaatini fırsat buldukça, önüne çıkan herkese anlatmaktan da geri durmamaktadır. Nitekim Muntahab-i Nûru'l-Ulûm, Tezkiretü'l-Evliyâ, Mesnevî ve diğer kaynaklarda yer alan aşağıdaki menkıbelerin özet şekilleri Şeyh'in hanımıyla ilgili söz konusu iddiaları ortaya koyar: "Şeyh Ebü'l-Hasan, dağa gitmişti. Onu ziyaret etmek için bir grup insan, tâ Horasan'dan gelmişti. Köyün kenarına varınca karşılarına bir yaşlı çıktı. 'Şeyh'in tekkesi nerededir?' diye sordular. 'Hangi şeyh?' deyince, 'Ebü'l-Hasan.' dediler. Yaşlı, 'Ey Müslümanlar, boşuna yorulmuşsunuz; zamanınıza yazık! O bir nekestir; fakat sır sâhibi olduğunu söyler; geri dönün; çünkü onun işinin temeli yoktur.' dedi. Çok üzüldüler, geri dönmek istediler. İbni Sînâ da bu grubun içindeydi; 'Geldiğimize göre, görmeden geçmeyiz.' dedi. Tekkenin kapısına gittiler. Hanımı perdenin gerisinden seslendi. 'Kendisi burada değil, yabana gitmiş; eğer onun için gelmişseniz, bu yolculuğunuza yazık!' dedi. 'Sen onun nesisin?' diye sordular. 'Hanımıyım.' dedi. 'O, nasıl bir kimsedir?' dediler. 'Sır sahibi olduğunu iddia eden bir delidir.' dedi. 'Geri dönüp gidelim, onun hâlini en iyi hanımı bilir.' dediler. Ebû Ali-yi Sînâ, 'Onu görmedikçe geri dönmeyiz.' dedi. Sahranın yolunu sordular (gittiler). Aslana odun yükleyip gelen bir adam gördüler; yaklaşınca (odun taşıyanın) bir aslan olduğunu gördüler. Şeyh dedi: 'Selâmün aleyküm. Ebü'l-Hasan, halkın (hanımının) yükünü çekmedikçe, aslan da onun yükünü çekmez." Aynı menkıbenin sonu Attar'ın Tezkiretü'l-Evliyası'nda şöyle anlatılıyor: "İbn-i Sînâ Şeyh'i görmek için sahraya gitti.

Şeyh'in, aslana bir yük çalı yükleyerek geldiğini gördü. İbn-i Sînâ, kendinden geçti. 'Şeyhim bu ne haldir?' diye sorunca 'Evet, biz böylesi bir kurdun (hanımın) yükünü çekmedikçe, böyle bir aslan da bizim yükümüzü çekmez.' dedi. Bu menkıbe ile ailevî geçimsizlikler konusunda hem erkeğe hem de kadına sabır dersi verilmektedir. Bir zamanlar büyük zatlar nefis terbiyesi için riyazat yapmış ve mağaralara çekilmişler. İşte her gün evindeki problemli eşine sabredenler de o riyazat yapan ve mağaralara çekilip nefislerini terbiye için gayret edenler gibidir. Hatta mukaddes bir işin ve hizmetin devamı, hatta müminlerin tesânüdünü sağlamca ayakta tutmak için, birbirinin cevrine tahammül edenler de aynı şekilde nefislerini terbiye edenler gibidir. Hatta daha da önemli bir mevkidedirler. Bütün bunlar birer imtihandır. Müminlerin diken batması nevinden cevir ve cefalarına tahammül etmeyenler, Allah korusun tesanüdü bozup zayıflayarak düşmanların ayakları altında zilletle inlemeye mahkûm edilebilirler. İşte koca Âlem-i İslam! Osmanlı'ya tahammül edemeyenlerin şu anda ne durumda olduklarına bakıp ibret almak gerekir...

FOTOĞRAF: REUTERS

Ailede aslolan huzur, mutluluk ve ahenktir. Doğan çocukların dini açıdan zararda kalmaması için İslam dini, gayri müslim erkekle evlenmeyi Müslüman hanımlara yasaklamıştır.

■ **AHMED ŞAHİN**

Müslüman'ın Hıristiyan'la evlenmesi üzerine...

Soru: Son devrelerde Avrupa'da çalışan işçilerimizle Hıristiyanlar arasında evlenme olayları yaşanmakta, hatta bu konudaki yakınlaşmalar ailenin istemediği boyutlara bile ulaşmaktadır. Müslüman bir erkeğin Hıristiyan kadınla evlenmesinin caiz oluşuna bakılarak, Müslüman kızların da Hıristiyan gençlerle evlenebileceği yolunda kıyaslar yapılıp uygulamaya bile konmaktadır. Aile ise çaresizlik içinde konunun dinî hükmünü merak etmektedir. Bu bakımdan şüphelerden kurtaracak bilgiye ihtiyaç vardır. Bu konuda bizi bilgilendirirseniz bilenlerin kararlılığını göstereceğiz elbette. Müslüman-Hıristiyan evliliğinde ölçü nedir? Hangisi caiz, hangisi değildir?

Cevap: Konuyu, kolay anlaşılması için iki madde halinde özetlemeye çalışayım izin verirseniz.

1- En başta esas olan; Müslüman'ın kendisi gibi inanan Müslüman'la evlenmesidir. Aile ancak ortak inanca sahip eşlerle huzur bulur, inanmış nesil ancak böyle uyumlu yuvada kolay yetişebilir. Bu, tartışma götürmeyen bir gerçektir. Bununla beraber, Müslüman erkeğin kendi gibi inanmayan ehli kitap Hıristiyan bir kadınla (mecbur kaldığı yerde) evlenmesi de caiz görülmüştür. Yapılan nikah geçerlidir. Ancak, Müslüman aileye Hıristiyan bir gelin gelince hayli zor sorunlar da ortaya çıkabilir ileride. Çünkü iki ayrı din mensubu eşlerin bir gün çocukları olacaktır. Bu çocukları, hangisinin dinini öne alacak, hangisini yanlışlıkla yorumlayacaktır? İkisi de yanlış diyemeyeceği gibi, ikisi de doğrudur da diyemeyecektir. Öyle ise bu çocukların ruh hali ne olacaktır; ayrı din mensubu ana baba karşısında? Burada miras konusunda da sorunlar aileyi beklemektedir. Aslında İslam'da doğan çocuklar, ana babanın hayırlısına tabidirler. Doğru din mensubuna verilmeli, onun terbiyesine terk edilmelidir. Ama buna ne ölçüde razı olur Hıristiyan ana? Bu gibi ileride çıkabilecek sorunları kendileri çözeceklerdir artık.

Belki de Hıristiyan anne Müslüman ailenin gösterdiği güzel örneklerden etkilenerek Müslüman olacak, aileyi topyekun mutlu ve huzurlu kılacaktır. Öyle bir görevin bulunduğunu da unutmayalım.

2- Müslüman bir erkeğin Hıristiyan bir kadınla yaptığı bu evliliğinin caiz oluşundan hareketle, Müslüman bir kızın da Hıristiyan bir erkekle evlenebileceğinin caiz olacağını söylemek mümkün değildir. Çünkü bu anlayışta, ikisi arasındaki büyük farkı fark etmemek vardır. Şöyle ki: Hıristiyan bir kadının vardığı Müslüman erkek, Hıristiyan karısının kitabını, peygamberini inkar etmiyor, tam aksine tasdik ediyor, hürmet ve saygıda asla kusur göstermiyor. Böylece Hıristiyan kadın vardığı Müslüman erkekte din açısından bir aşağılanmaya ve saygısızlığa maruz kalmıyor. Bir kaybı da söz konusu olmuyor. Müslüman bir kızın varacağı Hıristiyan bir erkek ise, böyle bir tanıma ve saygıya sahip değildir. Hıristiyan erkek, alacağı Müslüman kadının inandığı Hazreti Muhammed'i (sas) de Kur'an'ı da tasdik etme yolunda bir yaklaşımı söz konusu olmuyor. Böylece Müslüman bir kız, Kitap'ını da Peygamber'ini de dinini de açıkça inkar eden bir erkeğin nikahı altına girme aşağılanmasına maruz kalıyor. Yapılacak evliliğin engeli de bu aşağılanma ile meydana geliyor. Böyle bir evliliğin tek çaresi, Hıristiyan erkeğin de Müslüman erkek gibi aldığı Müslüman kadının Kitap'ını ve Peygamber'ini tanıyarak şehadet kelimesiyle bu inancını açıklamasıdır. Böylece Müslüman kadın da Hıristiyan kadın gibi dinini inkar etmeyen biriyle evlenmiş olma eşitliğine kavuşmuş bulunacak, konu adil şekilde halledilmiş olacaktır. Demek oluyor ki; hiçbir kadın, Kitap'ını, Peygamber'ini inkar ederek kendisini aşağılamış olan bir erkekle evlilik yapmaya kendini mecbur duruma düşürmemeli, geçersiz bir evlilik yapmaya mahkum hale gelmemelidir. Bakara Suresi ayet 221 ile Maide Suresi'nin 5. ayetinin açıklamalarına bakılabilir.

FOTOĞRAF: MUSA ÖZYÜREK

Çeşitli vesileler sonunda tanışan iki ayrı kültürün insanlarının evlilikleriyle ilgili haberler yaz döneminin vazgeçilmezlerinden. Kayserili Mücahit Karadavut, Antalya'da tanıştığı Alman Susanna Smettonf Ile memleketi Kayseri'de Turk örf ve adetlerine göre evlendi. (20.09.2005)

FOTOĞRAF: AA

Bir başka evlilik ise gazetelerde, "Kahramanmaraş'a Danimarkalı Gelin" başlıklarıyla haber oldu. Bülent Gökkaya ile tatil için geldiği Çeşme'de tanışan Danimarkalı Anetta Dalgas (26), Türkoğlu'nda Müslüman olduktan sonra evlendi (20-10-2005). Çiftlere mutluluklar diliyoruz.

Sevgili okurlarımıza

Köşemize gönderdiğiniz mesajlarınız, mektuplarınız uzun ince bir süreçten geçiyor. Gelen her mesaj değerlendiriliyor. Bazı arkadaşlarımız 'şu kadar ay oldu bana hâlâ cevap gelmedi' diye serzenişte bulunuyorlar. Anlayış bekliyoruz. Bu arada, bazı okurlarımız bazı mahrem konuları anlattıkları mesajları için kısaca "uyduruk" diyebileceğimiz mail adresleri alıyorlar. "Aman ismimiz belli olmasın!" diye düşündükleri ve sadece Dr. Can için aldıkları için bu adresleri daha sonra kontrol etmiyorlar ve adres birkaç ay içinde "ölüveriyor". Ya da arkadaşlarımız, posta kutularını boşaltmadıkları için gönderilen e-mail'ler kendilerine ulaşamıyor.

ULAŞILAMAYAN TELEFONLAR

Mustafa Bey, 0505..	Ulaşılamadı
Asiye Hanım, 0212..	Çaldı, cevap yok
Huriye, 0535..	Tekraren arandı
Ebrar Turhan, 0212..	Tekraren arandı
Ahmet Güleç, 0505..	Ulaşılamadı
Bilal, 0542..	Ulaşılamadı
Tuğba, 0535..	Ulaşılamadı
M. Faruk Tuz, 0505..	Ulaşılamadı
Rukiye Solak, 0505..	Numara yanlış
Canan, 0544	Ulaşılamadı
Hanım, 0536..	Tel kapalı
Aynur Batı, 0505..	Cevap yok
Ebrar, 0505..	Cevap yok
Hatice Bilge, 0505..	Tel kapalı

Suruç'ta bir kır çiçeği

Seher Duman/Suruç

Sn. Dr. Can

Çorak topraklarda suya hasret, açmaya çalışan küçük kır çiçekleri için yazıyorum size. Yokluğa rağmen okumaya gayret eden soğuk ve kederli gecelere karanlıklara sinen hıçkırıklarla bin bir hayalle gözlerini kapatan minik ve yorgun bedenler için yazıyorum. Hayat sadece güzelliklerden ibaret değil; kötülükler, yokluklar ve istemediklerimiz de hayatın bileşeninin bir parçası. Ama yoklukları sadece beraberce yok edebilir, güzellikleri yine birlikte oluşturabiliriz. Tabii, eğer gerçekten istersek. İşte bu yoklukla boğuşulan yerlerden birinde Suruç'ta, yeni bir okul var. Ama SİZCE SADECE BİR BİNA YETER Mİ? Onlar için kendi çapımda KİTAP KAMPANYASI başlattım. Onlara yeni ufuklar açacak, dimağlarını genişletecek kitaplar istedim herkesten. Eğitime doğru atılan iyi niyetli adımlar istedim. N'olur siz de yüz çevirmeyin! Onların ellerinde hiçbir şeyleri yok. İstendiğinde her şeyi yapabileceğimizi gösterelim ne olur!

Adresimiz: 11 Nisan İlköğretim Okulu. Kitap Kampanyası Suruç/Ş.Urfa

Ben bir cevap yazmıştım. Ama sonra bu cevabın bu muhteşem mektuba perde olacağı endişesiyle sildim "yoruma ve söylenecek söze gerek yok" dedim benim AİLEM OKURLARIM gereken cevabı vereceklerdir diye düşündüm. Sevgili Seher öğretmen, adres yeterliyse sorun yok. Bebeleri, öğrencileri yani yarının TÜRKİYE'sini tek tek kucaklıyor seni de o temiz ve dik alnından mânen öpüyoruz. Dr. Can/Ailem/Türkiye'm

Kötü anne olmak istemiyorum!

FOTOĞRAF: AFP

MENEKŞE-LONDRA

2 yıl önce eşimden ayrıldım. 8 ve 6 yaşında 2 oğlum var, küçüğü biraz yavaş geliyor. Büyük çok akıllı, olgun ve anlayışlı. Ama "Sen büyüksün, abisin" gibi geliyor. Bu beni ve büyüğü üzüyor, özür diliyorum o da affediyor; ama kendimi affedemiyorum. Kötü anne olmamak için ne yapmalıyım?

DR. CAN

Canım ANNEM, gülüm ANNEM, Londra'nın çiçeği Menekşe ANNEM.

Annelerin kötüsü olmaz. Hepsi iyidir onların. Belki Pâk Validelerimiz (r.anhünne) ve iffetli Meryem Validemiz (r.anha) başta olmak üzere "daha iyi"leri vardır. Daha ne yapacaksın ki 2 çocuğunla gurbet illerde, boşanmış ve mücadele veriyorsun. Biliyorum ki iki çocuğunu da eşit miktarda seviyorsun. Elbette koruyup kollama konusunda küçüğe biraz daha ihtimam göstermelisin. Bundan rahatsızlık duyuyorsa büyüğün de gönlünü almasını bilmeli, ayırdığın zaman ve sevgi tezahürlerinde adaletli davranmalısın. Koca koca adamlar oluncaya kadar hatta sonrasında da ŞEFKAT ve MERHAMETİNİ esirgememeli, AFFEDİCİ olmalı, üzerlerinde TİTREMELİSİN. Sadece üşütmesin, aç kalmasın, sokakta araba çiğnemesin diye değil uhrevî dünyaları için de imanları, ahlâkları ve maneviyatları adına telkinler, nasihatler vermelisin. HAYIRHAH bir anne olmalısın. İngilizce ve bir başka lisanı nasılsa öğrenecekler. ÜLKEMİZİ, DİLİMİZİ ve KÜLTÜRÜMÜZÜ merak uyandırarak ve ballandırıp tatlandırarak, 'şöyle yardımlaşırlar, böyle iyidirler' diyerek sürekli iyi örnekler verip gerekirse ibret veren hikâye; masal kitapları temin etmelisin. Onlar için sürekli dua etmelisin ve onlar senin dualarını işitmeliler. Sessiz yapsan dahi ağzının oynamasından bunun dua olduğunu anlamalılar. Akşam yatırırken kısa da olsa anlamlı bir duanız olmalı, onu birlikte yapmadan yatmamalısınız. Özgüvenlerinin gelişmesi adına yaşlarına uygun iş verip vazifelendirmeli, sonra da teşekkür ve takdirlerini belirtmelisin. Sorumluluk ve tavzif onları daha bir şekillendirecektir.

Küçük bir hikâye: Küçük oğlu ellerini önlüğüne sildi sonra kağıdı annesi okumaya başladı: Çimleri biçtiğim için 5 lira, odamı temizlediğim için 2 lira, alışverişe gittiğim için 5 lira, çöpü attığım için 2 lira, iyi karne getirdiğim için 10 lira, bahçeyi temizlediğim için 3 lira; toplam 27 lira. Anne umutla kendisine bakan oğlunun elinden kağıdı aldı ve arka yüzüne şunları yazdı. Seni 9 ay karnımda taşıdım BEDAVA, hasta olduğunda başında bekledim BEDAVA, ameliyatında KAN verdim BEDAVA, geceleri senin için kaygı duyup uykusuz kaldım BEDAVA, oyuncaklarını topladım, yemeklerini verdim BEDAVA!!! Gözleri dolan çocuk daha yazmasına izin vermeden kağıdı annesinden aldı, 'Anneciğim seni çok seviyorum.' dedi ve kağıdın ön bölümüne HEPSİ ÖDENMİŞTİR yazdı.

FOTOĞRAF: REUTERS

Medeniyet ve incelik insanın üstünde değil, gönlündedir.

BİR BAŞKA DÜNYADAN

■ Dr. HAYREDDİN BULUT

Bedevi kelimesi sadece biz Türkler için değil şehirlerde oturan Araplar için de bir başkalık ifade etmekte. Medine'de çalışmaya başladığımdan itibaren, Bedevi tabirini sık sık işitir olmuştum. Fakat, Arapça lisanım yeterli olmadığından fazla bilgi alamadım. Yıllar sonra Medine'nin dışında sayılan hastahanede işe başlayınca, oraya müracaat edenlerin arasında Bedevilerin fazla olduğunu söylediler. Bir gün kliniğimize bakışları sert, muntazam olmayan ve kalınca bir değneğe dayanarak yürüyen yaşlı birinin girmesiyle yanımdakinin, 'İşte gerçek Bedevi.' demesi bir oldu. Karşımdaki sandalyeye oturunca onu dikkatlice süzdüm. Sıcağın altında rengi değişen yüz, kırışmış alın ve sertleşmiş eller. Kuru hava ve çorak iklimin tesiriyle her tarafından çatlamış ayaklar. Sağlığı yönünden gerekeni yaptıktan sonra fırsattan istifade Bedeviler hakkında bilgi vermesini istememiz üzerine kendilerine göre tabir ve kelimelerle şunları söyledi: Bedevi; çöl Arap'ı ve Arap'ın aslı. Çadırlarda yaşadığımızdan belli bir yerimiz olmaz. Mühim problemlerimizden biri, ne zaman ve hangi yönden eseceği kestirilemeyen çöl kasırgasının çadırlarımızı direkleriyle söküp alıp gitmekle kalmayıp arkadaşımızı, devemizi veya yolumuzu kaybettirip bizi meçhuller içinde bırakmakla kalmayıp zararlara uğratır. Deniz, orman ve göl rastlamadığımız şeyler. Korkmayın güzel yönleri de var. Kızgın güneş batınca açık semanın altındaki serinlikte mehtabı lamba edinerek bir araya gelip nat ve şiirler okumak güzel adetlerimizden biridir. Aynı kişi kliniğimizden ayrılırken şunları da ilave etti: Konuşmak başka yaşamak çok daha başka. İfadeye dökmeğe çalıştıklarım nerede, bir ömrün bu şartlar altında geçmesi nerede? Birkaç arkadaş beraber gelin de daha iyi anlayın. Kişilerin bir araya gelerek tanışması ve konuşmasından daha güzel ne var. Size bir koyun kesip kızartalım. Yemeğimizi yerken ve çaylarımızı yudumlarken daha rahat konuşalım ve tanışalım. Davetim hakkında hiç tereddüte kapılmadan gelin. Zor gülen bir yüz sergileyen ve son derece ciddi görünümünü veren diğer Bedevi bastonuna dayanıp kliniğin kapısında dururken, "Bakışlarınız korkutucu." dememiz üzerine, "Ben kim oluyorum, korkulması lazım gelen ancak Allah." cevabını verdi. Tedavisi bitip kliniğimizden ayrılmak üzere olan başka Bedevi bir hastaya, "Selametle", dememiz üzerine, "Allah da sizi ateşten selamete erdirsin." diye karşılık verdi.

İlgi, cömertlik ve dua sergileyen cümleler; ilk karşılaşmamızda, 'Bunlarla nasıl anlaşılır?" şeklindeki tereddütümüzü ortadan kaldırdı.

" Kalite keyif verir "

FLONAL®
Made ın Italy

İTALYAN FLORA İLE MUTFAKLAR RENKLENİYOR

Flora
pembe

Flora Tencere Setleri kararmaz, çizilmez, leke tutmaz dış yüzeyi, 3 kat non-stick iç yüzeyi ve metal içermeyen cam kapağıyla mutfağınıza sağlık ve mutluluk katar.

Flora
yeşil

FLORA şimdi tam 3 hediyeli ..!

" FLC "
çaydanlık

+

" Güral Porselen "
30 parça yemek takımı

+

" FLONAL "
cezve seti

Genel Distribitör
Dünya Pazarlama Dağıtım ve Tic. A.Ş.
Tel : 0216 520 17 40 (1208) Faks : 0216 520 07 25

Dünya Pazarlama A.Ş. bir Samanyolu Pazarlama kuruluşudur.

www.stvpazarlama.com.tr